

УДК 355.085.5

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/615-616

Олександр ЧЕРНЕНКО

доцент кафедри організації
заходів цивільного захисту,
кандидат медичних наук, доцент

Кирило ПАСИНЧУК

доцент кафедри управління
Черкаського інституту пожежної
безпеки імені Героїв Чорнобиля
Національного університету
цивільного захисту України,
кандидат педагогічних наук, доцент

**ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ДЛЯ СЕКТОРУ
БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ**

Ефективність професійної підготовки і подальшої діяльності курсантів навчальних закладів України для сектору безпеки і оборони знаходиться в прямій залежності від умов, характеру навчання і стану їхнього здоров'я. Специфіка праці курсантів навчальних закладів України потребує особливої уваги щодо аналізу та охорони їх здоров'я, адже вони підлягають впливу різних неблагоприємних факторів (високі вимоги та специфіка навчання, високі нервово – емоційні напруження, неповноцінне харчування і відпочинок, порушення режиму праці, шкідливі звички та інше). Зниження рівня здоров'я курсантів до закінчення професійного навчання є головною медичною і демографічною проблемою встановлення даного виду діяльності спеціалістів і несприятливо позначається на ефективності їхньої майбутньої професійної діяльності, а також формує соціально – економічну проблему кваліфікованих фахівців України.

На сучасному етапі розвитку суспільства загострилася проблема здоров'я людини. Це виявляється у зниженні або призупиненні зростання середньої тривалості життя, збільшенні питомої ваги хронічних хворих, зростання смертності, інвалідності і психічної захворюваності населення, збільшенні частоти важких видів хвороб (онкологічних, системи кровообігу, нервової, травної, ендокринної і кістково-м'язової систем), більш ранньому розвитку процесів старіння організму. При цьому прогресивно знижується віковий поріг хвороб, що, зокрема, виражається в підвищеній захворюваності населення молодих вікових груп, до яких відносяться і курсанти [1, 2].

Стан здоров'я курсантів є соціальним поняттям, яке об'єктивно характеризує колектив навчального закладу або його окремих індивідум в медичному відношенні та яке оцінюється за допомогою спеціальних показників, а саме: фізичний розвиток, захворюваність, звільняємість та смертність.

Обов'язковою умовою вирішення задач, які покладаються на навчальні заклади України, є наявність у співробітників необхідної кваліфікації.

Якість підготовки майбутніх фахівців для сектору оборони України загострилась з розширенням напрямків службової (професійної) діяльності органів та різних підрозділів [1, 5].

Значною мірою ускладнились завдання підготовки кадрів у відомчих навчальних закладах.

Дослідження в галузі підготовки фахівців до дій в екстремальних умовах, залишаються актуальними через складність пошуку закономірностей у цих ситуаціях, а також з огляду на труднощі систематизації дій в умовах невизначеності, непередбачуваності, несподіваності та швидкоплинності.

Адаптація до професійної діяльності в умовах екстремальних ситуаціях у ході професійної підготовки відбувається на тлі засвоєння курсантами певного суспільного досвіду, знань, вмінь та навичок на спеціально організованих заняттях. Цілеспрямований навчально-виховний вплив досягає найбільшого ефекту за умови дотримання відповідних методологічних принципів, а саме:

- гуманізація процесу підготовки;

- розгляд адаптованості до діяльності в складних умовах як системного утворення особистості та результат навчально-виховного впливу;
- неперервність формування адаптивності до діяльності в складних умовах;
- максимальна узгодженість форм і методів підготовки до діяльності в екстремальних ситуаціях.

Одним із основних показників активізації людського фактору є рівень професійної підготовки курсантів. Професійна підготовка особового складу – це організований та цілеспрямований процес оволодіння знаннями, уміннями та навичками, необхідними для успішного виконання оперативно-службових завдань. Педагогічні дії, що забезпечують потрібний рівень підготовки, є важливою ознакою оптимізації навчально-тренувального процесу в системі підготовки кваліфікованих фахівців сектору оборони. Це передбачає свідомий вибір засобів, прийомів та методів, здатних при найменших витратах сил дати найвагоміші результати [1, 2, 3].

Фахівці сектору безпеки та оборони України виконують свої службові обов'язки у стресогенних, напружених, екстремальних умовах. Тому їх професійній діяльності притаманні наступні ознаки: дефіцит часу для прийняття рішення та його реалізації, вплив надзвичайно сильних подразників (військові дії, вибухи, сильне задимлення, наявність в повітрі сильнодіючих отруйних речовин, можливість вибуху легкозаймистих речовин або газу, можливість обвалу будівельних конструкцій, робота в замкнутому просторі, робота в різних кліматичних та погодних умовах, робота в апаратах захисту органів дихання та зору, наявність в небезпечних зонах осіб, які кличуть по допомогу і потребують негайної евакуації та ін.), домінування негативних емоцій, підвищена особиста відповідальність, перш за все, за життя і здоров'я власне, товаришів та постраждалих внаслідок військових дій та надзвичайних ситуацій, необхідність невідкладного вживання заходів. Невпевненість і навіть розгубленість настають, коли вони діють в умовах темряви. Слабка орієнтованість у незвичайних умовах супроводжується втратою швидкості реакції, точності рухів [2, 3, 4].

Особливостями також є висока психологічна «ціна» діяльності, висока «вартість» рішень, що приймаються з огляду на необхідність врахування великої кількості обставин при їх прийнятті та переважно незворотності результатів, що наступають внаслідок їх реалізації.

У сучасних, а саме ведення військових дій в умовах повномасштабного вторгнення росії, виникла необхідність здійснювати підготовку курсантів нової генерації, інтелектуалів, а це, як відомо, може забезпечити тільки чітко сформована система навчання, яка базується на принципах єдності, наступності та безперервності. Організація навчального процесу на різних рівнях (стадіях) підготовки фахівця-професіонала дозволяє поєднувати елементи необхідності і достатності знань, системного аналізу та інформатики, моделювання та оптимізації, використовувати досягнення теорії та практики.

Педагогічний процес у системі професійної підготовки курсантів для сектору безпеки та оборони України визначають як цілеспрямовану, свідомо організовану розвиваючу взаємодію педагогів-викладачів, інструкторів, методистів, в ході якої відбувається формування необхідних якостей, становлення спеціаліста. Спрямовуюча роль педагога забезпечує засвоєння слухачами знань, вмінь та навичок, розвиток їх розумових здібностей, відповідної поведінки, готує їх до небезпечних умов діяльності [1, 5].

1. Черненко О.М. «Наукове обґрунтування гігієнічної оптимізації режиму і процесу навчання та заходів з профілактики захворювань курсантів вищих навчальних закладів МНС України»: Автореф. дис. канд. мед. наук: 14.02.01 – Гігієна та професійна патологія. Київ, 2007. 22 с.

2. Військова гігієна: Підручник/ М.І. Хижняк, Л.І. Бідненко, В.В. Вороненко, А.М. Щербань, О.М. Власенко. Київ : УВМА, 2007. 487 с.

3. Проблеми розвитку педагогіки вищої школи в ХХІ столітті: теорія і практика: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. / МВС України, Одеський юридич. ін-т Національного ун-ту внутрішніх справ. Одеса, 2002. 247 с.

4. Хмельницький національний університет. Науковий журнал «Порівняльна професійна педагогіка (COMPARATIVE PROFESSIONAL PEDAGOGY)» Англо-українське видання. Київ-Хмельницький. 2020, №10 (1). Pokaliuk V., Chernenko O. Comparative Analysis on Training Systems of Qualified Workers of Rescue Units 76-84.

5. Вісник Науково-методичного центру навчальних закладів сфери цивільного захисту № 27. Харків : НУЦЗУ, 2017. Пелипенко М. М., Черненко О. М. Теоретичний аналіз поняття комунікативної компетентності майбутніх працівників ДСНС України 48-54 с.